

Are you on or off the bus?

door Peter de Rijk

Bejaarden zijn geen bejaarden meer tegenwoordig, je kunt ze het best omschrijven als 'oudere jongeren', de briljante omschrijving van Van Kooten en De Bie. Wie *Murphy Slaughter*, de eerste roman van Roni Klinkhamer, heeft gelezen, weet dat haar Murphy alles kan worden behalve oud. In de tweede Nederlandstalige roman, met wederom een Engelse titel, speelt Murphy weer de hoofdrol, hij is alleen ouder geworden. Na het winnen van 'De vette vis' zoals hij het winnen van de loterij noemt, koop hij een bus. Deze wordt omgebouwd tot een rijdend hotel annex restaurant en zijn passagiers zijn enkele bewoners van Foreverrest, een bejaardenhuis dat na sluiting haar bewoners aan het lot heeft overgeleverd. Deed de eerste roman van Klinkhamer al regelmatig aan een Isd-trip denken, de tweede heeft er ook veel van weg. Zo doet de bus van Murphy sterk denken aan *Further* die van Ken Kesey die in 1964, samen met zijn Merry Pranksters van Californië naar New York reed en zo het burgerlijke Amerika kennis liet maken met de psychedelische wereld die later zo typerend voor de zestiger jaren bleek. De vrienden van Murphy kun je op z'n minst markant noemen, in feite zijn ze net zo bijzonder als het schrijven van Klinkhamer. De auteur lijkt associatief te werk te gaan, wijdt uit waar ze dat wil, slaat zijpaden in en weet desondanks altijd de aandacht van de lezer vast te houden. 'Kom op, het is mooi weer. Laten we een ritje maken,' oppert Andy, een van de bejaarde passagiers, en kort daarna rijdt de lezer met hem en Murphy mee. De dubbeldekker draagt de naam Your-Dream-Drive-On-Hotel en dat is het ook en slechts aparte mensen mogen mee. Het doel is niet de bestemming, de reis is het doel, en zo moet dit boek ook gelezen worden. Je laat je op deze weg naar nergens leiden en komt overal aan. Tenminste... tot Murphy, door een overbelast middenvoetsbeentje niet langer kan remmen en de bus en zijn passagiers aan een pauze toe zijn. Maar ook zo'n pauze blijkt slechts de aanleiding tot de volgende reeks kolderieke avonturen van Murphy en zijn reisgenoten, want Roni Klinkhamer gunt haar lezers geen rust. Keer op keer weet ze hen te verbazen met raadsels als: Wat was er eerder het wiel

of het ei? Of aforismen als: Geboren worden is een nodeloos storende episode in de gelukzalige rust van het Niets. En tegelijkertijd rijdt de bus naar het zuiden, niets moet want het woord 'moeten' is uit het woordenboek geschrapd. Het woord 'denken' staat ook op de nominatie. Dat maakt deze fantasierijke roman tot het ideale vakantieboek. Zolang je maar in die bus blijft zitten.

Roni Klinkhamer- *Murphys' Laughter*

Bron: *Straatjournaal*, nr. 236 | 1 september 2017

Straatjournaal is de maandelijkse dak- en thuislozenkrant van Bollenstreek, Haarlemmermeer, Kennemerland, West-Friesland, de Kop van Noord-Holland en Texel.